

Висновки: У роботі докладно проаналізовано сучасні релігійно-церковні процеси в Україні, зокрема в українському православ'ї, міжконфесійні стосунки, висвітлюються основні засади державно-церковних відносин, положення і гарантії Конституції України, Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації", які відповідають міжнародним правовим актам про права людини й релігійні свободи.

РОЗВИТОК ПРАВОСЛАВ-НОЇ ЦЕРКВИ НА НОВООДЕЩИНІ (КІНЕЦЬ XVIII – ПОЧАТОК XX ст.)

Гаврилиця Ганна Станіславівна

вихованка гуртка «Наукове товариство «Пошук»,
м. Нова Одеса Миколаївської області,

Новоодеського районного будинку дитячої та юнацької творчості
Новоодеської районної ради

Актуальність роботи: На сьогоднішній день історія православної церкви на Півдні України, у тому числі і на Новоодещині, залишається у колі малодосліджених проблем. Дотепер не з'явилося ще жодної історичної праці, автор якої б розглянув дану проблематику в усьому її обсязі. Дореволюційна історіографія, яка має значний доробок у цьому питанні, торкається лише окремих аспектів досліджуваної теми. Більшість робіт, присвячених православ'ю Півдня, були видані у другій половині XIX – на початку XX ст., а також у 90-ті роки XX століття. Деякі питання розкривають у своїх працях О.П.Тригуб, О.В.Чурсін та ін.

Мета роботи: дослідити розвиток православ'я на території Новоодещини. у кінці XVIII – на початку XX ст.».

Виходячи із мети нами визначені наступні завдання:

- вивчити період становлення православ'я у нашому краї у XVIII ст.;
- показати як розбудовувалось православ'я у XIX ст.;
- дослідити діяльність православної церкви на початку XX ст..

Кінець XVIII століття став початком становлення православної церкви на території Новоодещини. Зачинателями православ'я на Півдні України стали перші поселенці нашого краю – козаки. Було засновано багато населених пунктів, де майже в кожному будувалися церкви, каплиці та дзвіниці за рахунок парафійан – це свідчило про те, що релігія була важливою частиною життя кожного українця.

Церква відіграла провідну роль в розвитку освіти суспільства XIX століття, використовувала різні форми роботи серед населення для того, щоб сприяти зростанню освіченості та культури.

Інспектором церковно-приходських і недільних шкіл Миколаївщини, а також членом благочинницької ради Новоодеського благочинницького округу у період до 1917 року був протоієрей Микола Романовський, який багато робив для розвитку шкіл Новоодещини, у 1930-х рр.. репресований, а в наш час канонізований православною церквою як священномученик.

Можна твердити, що у другій половині XIX ст. – на початку XX ст.. православні священники у селах Новоодещини були не лише учителями віри і виконавцями таїнств: їм доручали функції нотаріуса, ведення метричних книг, видачу виписок із них та інших документів, які скріплювались церковною печаткою, як державною.

Роль православ'я у розвитку нашого краю потребує подальших досліджень.

1. VII Миколаївська обласна краєзнавча конференція. Історія. Етнографія. Культура. Нові дослідження. Миколаїв: Можливості Кіммерії, 2008. – 370 с.
2. Губская. Т.Н. Военное духовенство и священники Николаева Издат-ельство Ирины Гудым. Николаев, –2006.
3. Історія міст і сіл Української РСР Гол Головної редколегії Тронько П.Т. –К- 1971. –771с.
4. Миколаївщина в історії України (книга для читання з краєзнавства). / Упоряд. В.П. Бойченко./ За науковою редакцією к.п.н. Н.М. Огренич. – Частина перша. – Миколаїв: ОППО. – 2009. – 256 с.
5. Середницька Г.В. Історія України. Опорні конспекти. 9 клас

ІСТОРІЯ СВЯТО-МИХАЙЛІВСЬКОГО ПЕЛАГІЇВСЬКОГО ЖІНОЧОГО МОНАСТІРЯ НОВОБУЗЬКОГО РАЙОНУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Чернега Олександр Сергійович
10 клас, Миколаївська гімназія № 41,
Миколаївський обласний Центр туризму, краєзнавства
та екскурсій учнівської молоді, м. Миколаїв,
alexloki@mksat.net

*Хто не знає свого минулого,
Той не вартий свого майбутнього.*

М.Т. Рильський

Важко не погодитися з таким мудрим висловлюванням. Жоден народ, нація не може творити своє майбутнє, забувши при цьому про своє минуле. Вивчення історії рідного краю дає нам знання для глибшого усвідомлення та розуміння сучасності, спонукає до вибору активної життєвої позиції, а вивчення розвитку релігії та діяльності духовенства показують нам, які культурні та естетичні надбання пропагувала церква, яке значення це мало для збереження спадщини нашого народу.